

't Wijnwinkeltje van Borré

Jaren geleden was er te Asse slechts één huis, maar het was dan wel een gerenommeerd huis, waar de gegoede burger zijn wijnkelder kon laten aanvullen en de gewone huisvrouw ook haar fles Elixir d'Anvers kon krijgen. Het huis Borré, langs de linkse kant in de Nieuwstraat.

Mijnheer Paul Borré en zuster Marie woonden daar in opvolging van hun vader Adolf Denis Borré, en hielden daar een wijnwinkel open.

Hun broer Piet, was apotheker en woonde op de andere hoek van de Nieuwstraat, rechts, waar ook «uffra» Alice, onderwijzeres, thuis was.

De grootvader van deze kinderen Borré, waar ook onze erevrede-rechter Jan Borré toe hoort, was Franciscus Desiderius Borré, geboren te Putte in 1822 die als jonge onderwijzer in 1841 in Asse werd aangesteld en alzo de stamvader werd van de Borré's in Asse. Hun vader was Adolf Denis Borré, gewoonlijk Denis genoemd, geboren in Asse in 1866, gezworen landmeter van beroep, die op hoge ouderdom overleed in 1952.

In 1894 kocht deze laatste, van de familie Van De Putte-Crick — leerlooierij — een eigendom in de Nieuwstraat, en liet er het huis Borré op bouwen. Vroeger was dit pand nog eigendom geweest van Jan Fr. Van Grasdorf, postmeester en na kaveling aan de kinderen Joannes, Paulinus en Barbara Van Grasdorf toegevallen die het in 1880 verkochten aan de Van de Putte's.

Het huis Borré. Men kwam er binnen door een grote, hoge dubbele deur, waarvan het glas met bloemen en figuren was gezandstraald. Men was onmiddellijk in de ruime winkel waarin een brede gang gelaten was, zo breed als de tweeslagsdeur, met links dan een lange toog, die begon achter het enig vitrientje dat de winkel rijk was.

De vloer was in grote donkere plavuizen, precies zoals in de kerk, en het geheel gaf een frisse rustige indruk.

Langs de wanden allemaal, in licht groen geschilderd, rekken tot tegen het plafond.

Wat echter het meest opviel was, achter de toog, een gedeelte van het winkelinterieur, ingewerkt in de andere hoge rekken, en even

lichtgroen geschilderd, negen ronde vaatjes waarop in grote letters volgende opschriften :

1.	—
2.	CASSIS
3.	GENIEVRE
4.	RHUM
5.	COGNAC
6.	ANIS
7.	BOONEKAMP
8.	PUNCH
9.	HASELT

In elk vaatje een tinnen kraantje.

Eigenlijk begon dit gedeelte onderaan met een meer dan een halve meter diepe, maar bijna drie meter brede onderbouw, verdeeld in grote vakken waarin de flessen wijn konden worden opgestapeld. Daarboven, keurig als een geheel in de wand ingewerkt, in twee rijen de negen tonnekens, een rij van vijf en een rij van vier, en dan daar boven nog een rek, met massieve planken, ingewerkt in zijkanten die als kronkelende guirlandes waren uitgesneden.

Op die planken en schabben, waren de likeur- en wijnflessen uitgestald.

Een prachtige aanblik gaf dat. Men vergat de rest van de winkel en keek geboeid naar dit enig winkelinterieur.

Toen in het begin der jaren zeventig sprake was van de flessenhals van de Nieuwstraat weg te werken moest ook de ganse linkerkzijde van de straat eraan geloven. Er werd onteigend. Het huis Borré, dat zeer dicht op de straat stond, er was weinig voetpad, was ook gedoemd tot verdwijnen.

De provincie Brabant, de Nieuwstraat is immers een provinciale baan, kocht het huis aan.

Voordien had de familie Borré de winkelinrichting aan Ascania aangeboden, maar toen puntje bij paaltje kwam bleek dat de inrichting als vast en behorend bij het gebouw moest worden beschouwd. Ze behoorde derhalve aan de provincie toe. Wij traden in onderhandeling met het provinciebestuur, einde december 1972, en kregen dankzij de tussenkomst van architect Vijverman Sr. de toelating het wijnwinkeltje af te breken.

Wij hebben dit zo zorgvuldig mogelijk uiteengenomen en getracht het onbeschadigd weg te brengen.

Het is een bijzonder winkelinterieur, dat velen ons zullen benijden moest het eens in al zijn glorie in ons museum kunnen worden opgesteld.

Om dit enig mooi geheel danken wij nogmaals de familie Borré en ook de provincie Brabant.

Flor De Smedt